

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 stycznia 2016 r.

Sąd Rejonowy w Pruszkowie, Wydział III Rodzinny i Nieletnich

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Mirosław Barszcz

Protokolant: sekretarz sądowy Katarzyna Nowicka

po rozpoznaniu w dniu 20 stycznia 2016 r. w Pruszkowie

na rozprawie sprawy z powództwa mał. W. S. reprezentowanej przez przedstawiciela ustawowego A. K.

przeciwko K. S. (1)

o podwyższenie alimentów

I. podwyższa z dniem 1 września 2015 roku alimenty zasądzone wyrokiem Sądu Okręgowego w Krakowie z dnia (...) roku, sygn. akt XI C 1515/13 od pozwanego K. S. (1) na rzecz małoletniej córki W. S. urodzonej (...) z kwoty 400 (czterysta) złotych miesięcznie do kwoty 650 (sześćset pięćdziesiąt) złotych miesięcznie płatne do rąk matki małoletniej – A. K. do 10 - tego każdego miesiąca, z góry, z ustawowymi odsetkami w przypadku uchybienia płatności którejkolwiek z rat;

II. w pozostałym zakresie powództwo oddala;

III. znosi koszty procesu między stronami;

IV. nakazuje ściągnąć na rzecz Skarbu Państwa od pozwanego K. S. (1) kwotę 150 (sto pięćdziesiąt) złotych tytułem nie uiszczonych kosztów sądowych;

V. wyrokowi w pkt. I nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

UZASADNIENIE

Do Sądu Rejonowego w Pruszkowie w dniu 11 czerwca 2015 r. wpłynęło powództwo A. K. działającej w imieniu małoletniej córki W. S. o podwyższenie alimentów od K. S. (1) zasądzonych wyrokiem Sądu Okręgowego w Krakowie z dnia (...) r. w sprawie XI C 1515/13 z kwoty po 400 zł miesięcznie do kwoty po 1400 zł miesięcznie, płatnych z góry do 10-go dnia każdego miesiąca na rachunek bankowy matki A. K., wraz z ustawowymi odsetkami w razie uchybienia terminowi płatności którejkolwiek z rat, poczynając od dnia wniesienia pozwu. W uzasadnieniu pozwu podano m.in., iż od ostatniego orzekania o alimentach na rzecz małoletniej powódki upłynęły prawie dwa lata. Od tamtego czasu w znaczący sposób wzrosły usprawiedliwione potrzeby małoletniej, która obecnie ma 6 lat i od września 2014 roku uczęszcza do szkoły podstawowej. Wraz z rozpoczęciem kolejnego etapu edukacji przez małoletnią wzrosły koszty jej utrzymania, gdyż obejmują one już nie tylko potrzeby bytowe związane z żywnością, zakupem odzieży, kształceniem i zapewnieniem odpowiednich warunków mieszkaniowych, ale również potrzeby kulturalne i wychowawcze mające zapewnić dziecku prawidłowy rozwój fizyczny i duchowy. Koszt utrzymania małoletniej w skali miesiąca wynosi około 2000 zł, na który składa się: żywność - 700 zł, odzież i dodatki - 200 zł, obuwie - 70 zł, środki czystości, chemia i kosmetyki - 150 zł, rozrywka - 50 zł, obiady w szkole - 75 zł, bilet autobusowy 50 zł, przedszkole 150 zł, wycieczki przedszkolne - 30 zł, wypoczynek (wakacje letnie i ferie zimowe) - 200

zł, koszty leczenia (wizyty lekarskie, lekarstwa i witaminy) – 100 zł, koszty mieszkaniowe (udział małoletniej) – 260 zł. Ponadto wskazano, iż pozwany nie uczestniczy w żadnych dodatkowych kosztach utrzymania małoletniej, jak również obecnie w bieżących kosztach. Sporadycznie przekazuje na rzecz córki różne kwoty według swojego uznania. Wszelkie koszty utrzymania małoletniej spoczywają wyłącznie na jej matce. Pozwany z zawodu jest (...), posiada wieloletnie doświadczenie w tym zakresie, jak również w pracy (...), przez pewien okres czasu prowadził własną działalność gospodarczą. Przez kilka miesięcy przebywał we (...), gdzie pracował i osiągał stałe dochody, które wynosiły około 10 000 zł miesięcznie. Obecnie przedstawicielka ustawowa małoletniej nie wie, czy pozwany pozostaje w stosunku pracy oraz czy prowadzi działalność gospodarczą. Podniosła, iż jego możliwości zarobkowe są znaczne, gdyż nawet niewykwalifikowani pracownicy budowlani pracując w tzw. „szarej strefie” osiągają zarobki około 2500 zł miesięcznie. Pozwany zaś, posiadając dodatkowe kwalifikacje zawodowe, jest w stanie osiągnąć znacznie wyższe dochody. Przedstawicielka ustawowa małoletniej podniosła również, iż zmianie uległa jej sytuacja majątkowa, albowiem poprzednio pracowała jako (...) w wymiarze ¼ etatu i osiągała niewielki dochód w wysokości 460 zł, z czego 260 zł potrącało się na poczet pożyczki, która zaciągnięta została wspólnie z pozwanym na remont mieszkania. Korzystała również z pomocy społecznej, miała opłacane obiady dla małoletniej, korzystała z tzw. „szlachetnej paczki” oraz otrzymywała wsparcie finansowe ze strony swojego ojca. Obecnie pozostaje bez żadnego zatrudnienia, jest w trakcie poszukiwania pracy, bądź rozważa rozpoczęcie własnej działalności gospodarczej. Pozostaje wraz z córką na utrzymaniu swojego partnera (k. 3-5v).

W odpowiedzi na pozew wniesionej w dniu 3 sierpnia 2015 r. pozwany K. S. (1) wniósł o oddalenie powództwa w całości. W uzasadnieniu pozwany wskazał m.in., iż kwestionuje by zmieniła się sytuacja materialna córki od czasu wyroku rozwodowego, w zakresie który miałby uzasadniać podwyższenie alimentów. Zakwestionował wysokość, zasadność i niezbędność przedstawionych w pozwie kosztów. Podniósł, iż nie są także prawdziwe twierdzenia dotyczące jego sytuacji majątkowej oraz że żądanie alimentów w wysokości 1400 zł na sześciolletnią dziewczynkę (przy rzekomo kosztach całkowitego utrzymania na poziomie 2000 zł) wprost potwierdza, że matka małoletniej chciałaby tymi pieniędzmi po pierwsze zrekompensować sobie koszty, które powinna zwracać pozwanemu za dojazdy na kontakty, a po drugie, że byłaby ona przeznaczona na utrzymanie w pierwszej kolejności jej i konkubenta, a tylko w niewielkim stopniu córki W.. Koszt rzędu 700 zł na wyżywienie jest niedorzeczny, albowiem obejmuje tylko koszty śniadań i kolacji (obiady córka ma zapewnione w szkole). W. nie chodzi już do przedszkola, a zatem jego koszty są nieaktualne. Odnośnie kosztów leczenia dentystrycznego pozwany podał, iż koszty te są konsekwencją zaniedbań matki i powinny obciążać tylko ją. Poza tym dziecko może korzystać z publicznej służby zdrowia. Pozwany zakwestionował także koszty mieszkaniowe, które jego zdaniem zostały wyliczone w sposób wadliwy, albowiem podzielono je na 3 równe części, podczas gdy W. ma zaledwie 6 lat i korzysta z lokalu w dużo mniejszym stopniu niż jej matka z konkubentem. Podał także, że jest (...), prowadził własną działalność gospodarczą w latach (...), którą z uwagi na załamanie rynku budowlanego w (...)roku zawiesił i wyjechał w celach zarobkowych do (...). We (...)przebywał przez pół roku do czerwca 2013 r. Wskazał także, iż nigdy nie zarabiał 10 000 zł miesięcznie, nie ma też żadnych dodatkowych kwalifikacji i nie dysponuje środkami finansowymi niezbędnymi do rozpoczęcia działalności gospodarczej. Obecnie nie jest w stanie płacić nawet 400 zł alimentów, które zostały zasądzone w wyroku rozwodowym, ma dług u komornika i płaci tyle co może. Ponadto podał, iż z uwagi na nieuzasadnioną przeprowadzkę przedstawicielki ustawowej powódki, aby odebrać córkę z P. musi poświęcić cały piątek w 1 i 3 tygodniu miesiąca, a w branży (...)konieczna jest dyspozycyjność, często nawet 6 dni w tygodniu i nikt nie chce zatrudnić osoby, która mogłaby pracować zaledwie 4 dni. Od czerwca 2013 roku próbował znaleźć zatrudnienie, ale ww. okoliczności za każdym razem skutecznie to utrudniały. Podał, iż nie rozumie dlaczego przedstawicielka ustawowa powódki unika zatrudnienia, gdyby rzeczywiście zamierzała podjąć pracę, to z pewnością już by coś znalazła (k. 60-66).

Przedstawicielka ustawowa powódki w toku całego procesu i do chwili zamknięcia rozprawy popierała powództwo i wносиła o podwyższenie alimentów do kwoty po 1400 zł miesięcznie (k. 205, płyta CD – k.208, k.301-302v, płyta CD – 303v).

Pozwany nie uznał powództwa i do chwili zamknięcia rozprawy wniósł o jego oddalenie w całości (k. 205, płyta CD – k.208, k.301-302v, płyta CD – 303v).

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

Małoletnia W. S. urodzona dnia (...) jest córką A. K. i K. S. (1).

Sąd Okręgowy w Krakowie w wyroku rozwodowym z dnia (...) r., o sygn. XI C 1515/13 zasądził od K. S. (1) na rzecz małoletniej W. S. alimenty w kwocie po 400 zł miesięcznie.

W. S. w dacie orzekania w poprzedniej sprawie alimentacyjnej miała cztery lata i mieszkała z matką w K., w mieszkaniu należącym do zmarłej matki przedstawicielki ustawowej. Uczęszczała do przedszkola.

Obecnie W. S. ma 6 lat, mieszka wraz z matką i jej partnerem w P.. Uczęszcza do pierwszej klasy szkoły podstawowej w (...) w B.. Usprawiedliwione koszty utrzymania W. S. kształtują się obecnie na poziomie około 1350 zł miesięcznie. W kwocie tej znajdują pokrycie następujące wydatki: koszty mieszkania około 260 zł (całość ok. 780 zł), wyżywienie około 400 zł, odzież i obuwie około 150 zł – 200 zł, wydatki na leczenie około 50 zł – 100 zł, środki czystości i kosmetyki około 50 zł – 70 zł oraz nowe wydatki: zajęcia dodatkowe (j. angielski, taniec) około 200 zł, wydatki szkolne około 100 zł, dojazd do szkoły około 50 zł i koszt obiadów szkolnych 75 zł.

K. S. (1) w dacie orzekania w poprzedniej sprawie alimentacyjnej miał 31 lat, zamieszkiwał w miejscowości G.. Od (...) roku od powrotu z (...) zarejestrowany był w Urzędzie Pracy jako osoba bezrobotna. Wcześniej prowadził własną działalność gospodarczą, na którą otrzymał dofinansowanie z Urzędu Pracy w kwocie około 15 000 zł i zajmował się (...). Pieniądze przeznaczył m.in. na zakup narzędzi. Przed rozwodem rok czasu pracował za granicą jako (...). W (...) roku zakończył prowadzenie działalności, albowiem według niego była ona nieopłacalna.

Obecnie K. S. (1) ma 33 lata, zamieszkuje w tym samym miejscu, co w dacie rozwodu w miejscowości G. w okolicach K.. Nieruchomość na której mieszka stanowi własność jego rodziców. Z zawodu jest (...). Od rozwodu nie wyjeżdżał za granicę. Nie jest zatrudniony na żadną umowę. Nadal jest zarejestrowany jako osoba bezrobotna w Urzędzie Pracy. Poszukuje zatrudnienia poprzez ogłoszenia. Pozostaje na utrzymaniu rodziców. Jego możliwości zarobkowe nie powinny być mniejsze niż 1800-2000 zł. Jego matka otrzymuje rentę w wysokości około 1000 zł, a ojciec pracuje i uzyskuje wynagrodzenie około 1600 zł. Rodzice mają 10 hektarowe gospodarstwo rolne i dzierżawią dodatkowo ziemię. Koszty utrzymania domu ponoszą rodzice K. S. (1), na które składa się: ubezpieczenie budynku około 800 zł rocznie, woda około 280 zł, prąd około 300 zł, opał około 2000 zł. Rodzice K. S. (1) spłacają kredyt, którego rata wynosi 200 zł miesięcznie. Płaci alimenty w znacznie mniejszych kwotach niż to wynika z wyroku Sądu tj. po około 100-200 zł miesięcznie. Posiada zaległości w płaceniu alimentów w wysokości około 11 000 zł oraz z tytułu nieopłaconego ubezpieczenia samochodu około 5000 zł. Ponadto jest winien bratu kwotę około 8000 zł oraz siostrze około 800 euro. Nie posiada samochodu. Korzysta z samochodów brata, który prowadzi (...). Był zatrudniony 3 miesiące temu w charakterze (...), jednakże zrezygnował z uwagi na konieczność dojazdów po córkę w piątki. Osiągał wówczas dochód za pracę w kwocie 1500 zł miesięcznie. Dojeżdża samochodem do dziecka do P., w jedną stronę ma ponad 300 km. Koszt dojazdu wynosi nie więcej jak 300 zł za jeden weekend. Zgodnie z postanowieniem w sprawie dotyczącej kontaktów A. K. winna zwracać mu koszty dojazdu na jedno spotkanie miesięcznie środkami komunikacji publicznej. Ostatnio przyjeżdżał na kontakty do córki co drugi przypadający termin. Przedstawicielka ustawowa nie przekazuje w pełni środków związanych z orzeczeniem dotyczącym kontaktów. Pierwszorazowo K. S. (1) otrzymał kwotę 75 zł, a następnie 10 zł.

A. K. w dacie orzekania w poprzedniej sprawie ustalającej wysokość alimentów miała 26 lat i zamieszkiwała w K. wraz z córką w mieszkaniu należącym do jej zmarłej matki. Płaciła za rachunki w okresie zimowym za gaz 2500 zł, za prąd 1 500 zł, za wodę i śmieci łącznie 100 zł miesięcznie. Pracowała w przedszkolu, w 2012 roku początkowo na 1/2 etatu jako (...) oraz w (...), natomiast później na 1/4 etatu tylko jako (...). Otrzymywała wynagrodzenie za pracę w kwocie 400 zł netto miesięcznie za 1/4 etatu. Nie miała innych dochodów, korzystała z pomocy MOPS i od swojego ojca. Nie było postępowania o podział majątku wspólnego. Spłacała kredyt, który został zaciągnięty na remont mieszkania na kwotę 15 000 zł.

Obecnie A. K. ma 28 lat i mieszka w P. wraz z córką i partnerem w należącym do niego mieszkaniu, gdzie przeprowadziła się pod koniec (...) roku. Mieszkanie w P. przysługuje jej partnerowi, który spłaca za nie raty kredytu w kwocie około 1500 zł miesięcznie oraz ponosi koszty wszelkich opłat mieszkaniowych. Nie pracuje, uczy się w studium zaocznym jako (...), pozostaje wraz z dzieckiem na utrzymaniu partnera, którego dochód wynosi 6000 zł netto miesięcznie. Poszukuje pracy. Od (...)do (...)2015 r. pracowała w (...)w P. jako (...) i zarabiała 1400 zł. Nie ubiegała się o przedłużenie umowy, ponieważ nie odpowiadała jej ta praca, albowiem była zmuszona pozostawać po godzinach oraz przychodzić do pracy na godzinę 07:00 rano, natomiast córka może być w szkole najwcześniej od godziny 07:30. Nadal spłaca w ratach po 250 zł miesięcznie kredyt wzięty wraz z pozwanym na remont mieszkania, którego okres pozostały do spłaty wynosi 3 lata. Jest współwłaścicielem 3 pokojowego mieszkania, które należało do jej zmarłej matki i w którym zamieszkiwała w dacie rozwodu wraz z córką. Współwłasność mieszkania przysługuje 4 osobom. Obecnie mieszka w nim jej brat z narzeczoną. Alimony na córkę otrzymała od pozwanego w styczniu 2014 roku w kwocie około 1500 zł, a kolejne dopiero w lutym 2015 roku.

Powyższy stan faktyczny Sąd Rejonowy ustalił w oparciu o następujące dowody:

Potwierdzenia dokonania operacji –k.19-21, 30, 36-41, 47-48, 68-69, 108-111, 163, 179-181, 191, 240-300, wykaz opłat miesięcznych k.49, wydruk z CEIDG k. 77-78, informacje k. 106-107, blankiet opłaty k. 114, 186, umowa o pracę k.127, faktury Vat k 143-145, decyzja Prezesa KRUS k. 148, dowody opłat k. 166v, 175, rozliczenia opłat k. 168, faktury Vat k. 168-169, zaświadczenie k.200, zaświadczenie z Urzędu Skarbowego k. 221, zaświadczenie Komornika k. 223, informacja Straży Granicznej - k. 219, przesłuchanie A. K. - k. 206, płyta CD – k. 208, k. 301-302, płyta CD- k.303, przesłuchanie K. S. (1) -k. 206, płyta CD – k. 208, k. 302-302v, płyta CD – k. 303.

Nieistotne do sprawy okazały się następujące dowody: zaświadczenie lekarskie k.80, 146,153, wydruki z internetu k. 80-83 130-131, 149-152, odpis postanowienia z dnia (...) r. ze sprawy XI C 1515/13 k.103-105, zdjęcia k. 128-129, 192-196 oraz kopie paragonów dołączonych do akt.

Ustalenia Sądu znajdują uzasadnienie w przeprowadzonych dowodach, które zostały powołane przy ustalaniu podstawy faktycznej w niniejszej sprawie. Należy także wskazać, iż niektóre z pism zostały złożone w kserokopiach, to jednak nic nie wskazuje na to, by ich treść nie odzwierciedlała wiernie treści dokumentów oryginalnych. Podnieść też należy, że strony wiarygodności i mocy dowodowej tych dowodów nie kwestionowały.

Paragony dołączone do akt sprawy jako dokumenty, które nie zawierają danych identyfikujących kupującego nie stanowiły istotnego dowodu w sprawie. Prócz tego Sąd nie jest w stanie odnieść się czy zakupy, nawet jeśli byłyby dokonane przez matkę małoletniej powódki, dotyczyły wyłącznie małoletniej W., czy też innych osób.

Dołączone zaświadczenia lekarskie dotyczyły matki pozwanego. Nie stanowiły istotnego dowodu w sprawie.

Wydruki ze stron internetowych nie stanowiły dowodów na istotne do sprawy okoliczności. Miarodajność dochodów z tytułu pracy na podstawie wydruków ze stron internetowych była znikoma. Sąd określił jednak możliwe do uzyskania przez pozwanego dochody w oparciu o wiedzę ogólną i doświadczenie życiowe.

Sąd Rejonowy określając koszty utrzymania dziecka opiera się na zasadach doświadczenia życiowego, które pozwalają na określenie kosztów codziennego życia i zaspokajania takich potrzeb jak m.in. wyżywienie, ubranie, środki czystości i kosmetyki. Sąd zgodnie z tymi zasadami krytycznie ocenił przedstawione przez przedstawicielkę ustawową małoletniej pisemne zestawienie rozliczenia kosztów utrzymania powódki opiewające na 2000 zł miesięcznie (k. 4-4v) i nie dał jemu wiary co do wysokości wskazanych w nim kwot. Zdaniem Sądu kwota całości wydatków była przeszacowana.

Sąd dał wiarę przesłuchaniom przedstawicielki ustawowej mał. powódki i pozwanego w zakresie w którym się pokrywały.

Sąd nie dał wiary słowom A. K., wskazującym, iż wydatki na córkę są w takich wysokościach, jak w zestawieniu pisemnym z wyżej już wskazanych względów oraz że K. S. (1) wyjeżdża za granicę, celem sprowadzania samochodów

i pomaga w prowadzeniu działalności bratu „na czarno”. Nie znalazło to potwierdzenia w innych dowodach przeprowadzonych w sprawie. Pozwany temu zaprzeczył, a przedstawicielka ustawowa powódki nie przedstawiła żadnych szczegółów to uprawdopodobniających. A. K. również podała zawyżone łączne koszty mieszkaniowe, które po szczegółowym zsumowaniu dały mniejszą kwotę, którą należało brać pod uwagę jako usprawiedliwione wydatki na potrzeby małoletniej. Sąd nie dał wiary również podawanym przez nią kwotom uprzednich zarobków pozwanego, gdyż nie zostało to potwierdzone innymi dowodami, pozwany zaś przedstawiał znacznie niższe kwoty. Szczegółowe dowodzenie w tej sprawie było zbyteczne, gdyż dotyczyło okresu w trakcie trwania związku małżeńskiego.

Sąd nie dał wiary słowom K. S. (1) w zakresie, w jakim twierdził on, iż nie może znaleźć pracy, że jest na wyłącznym utrzymaniu rodziców. W zakresie kosztów dojazdu z okolic K. do P. podana przez niego kwota była zawyżona, co zostało skorygowane w oparciu o zasady wiedzy ogólnej i proste matematyczne przybliżone wyliczenia.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Zgodnie z treścią art. 133 kro na obydwójgu rodzicach ciąży obowiązek łożenia na utrzymanie dzieci, które nie są jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie. Zakres tego obowiązku, stosownie do przepisu art. 135 kro, wyznaczają z jednej strony usprawiedliwione potrzeby osoby uprawnionej, z drugiej zaś zarobkowe i majątkowe możliwości zobowiązanego, przy czym wykonywanie obowiązku alimentacyjnego może polegać także, w całości lub w części, na osobistych staraniach o utrzymanie lub wychowanie dziecka.

Stosownie do treści art. 138 kro w razie zmiany stosunków można żądać zmiany orzeczenia dotyczącego obowiązku alimentacyjnego. Zmiana stosunków może zatem prowadzić do podwyższenia alimentów wówczas, gdy po uprawomocnieniu się orzeczenia zasądzającego alimenty zwiększeniu ulegną potrzeby uprawnionego albo zwiększą się możliwości zarobkowe lub majątkowe zobowiązanego.

Wysokość alimentów od pozwanego K. S. (1) na rzecz małoletniej W. S. ostatnio została ustalona wyrokiem Sądu Okręgowego w Krakowie z dnia (...) r. w sprawie XI C 1515/13 na kwotę po 400 zł miesięcznie. Orzeczenie uprawomocniło się dnia (...) r.

Dla oceny zasadności powództwa należało zatem ustalić czy od tej ostatniej daty nastąpiła taka zmiana stosunków, która uzasadnia podwyższenie alimentów na rzecz małoletniej powódki.

W ocenie Sądu rozpoznającego niniejszą sprawę w okresie będącym przedmiotem zainteresowania nastąpiła taka zmiana stosunków, która uzasadnia podwyższenie alimentów na rzecz małoletniej W. S.. Niewątpliwie bowiem przez okres dwóch lat potrzeby dziecka wzrosły. W dacie orzekania w poprzedniej sprawie powódka miał cztery lata i uczęszczała do przedszkola. Obecnie uczy się w pierwszej klasie szkoły podstawowej. W rozpoznawanej sprawie zostało sporządzone zestawienie wydatków mających obrazować ponoszone przez matkę małoletniej koszty jej utrzymania (k. 4-4v). W ocenie Sądu niektóre kwoty zostały przeszacowane i odbiegają od rzeczywistych kosztów utrzymania powódki. Ponadto przedstawicielka ustawowa powódki, na której ciążył obowiązek wykazania, iż wydatkuje tytułem utrzymania córki wskazaną kwotę, nie udowodniła tego w sposób wystarczający. Zawyżone w ocenie Sądu zostały koszty żywienia, odzieży i obuwia, środków czystości, chemii i kosmetyków. Określając koszty utrzymania małoletniej powódki Sąd miał na względzie zasady doświadczenia życiowego, które pozwalają na określenie kosztów codziennego życia i zaspokajania podstawowych potrzeb. Zdaniem Sądu kwota na poziomie około 1200 zł miesięcznie, a wraz z kosztami zajęć dodatkowych około 1350 zł - 1400 zł miesięcznie winna być wystarczająca na zaspokojenie tychże potrzeb powódki. W kwocie tej znajdują pokrycie następujące wydatki: koszty mieszkania około 260 zł na jedną osobę (całość czynsz 680 zł i prąd 100 zł), żywienie około 400 zł, odzież i obuwie około 150 zł – 200 zł, wydatki na leczenie około 50 zł – 100 zł, środki czystości i kosmetyki około 50 zł – 70 zł oraz nowopowstałe wydatki: zajęcia dodatkowe (angielski, taniec) około 200 zł, wydatki szkolne około 100 zł, dojazd do szkoły około 50 zł, koszt obiadów szkolnych 75 zł. Nawet gdyby przyjąć, iż w którymś miesiącu wydatki pochłonęłyby większą kwotę, nie można przyjąć, iż winno to się przełożyć na stałe comiesięczne wydatki. Dotyczy to także zajęć dodatkowych małoletniej, albowiem nie sposób przyjąć, iż konieczność ponoszenia kosztów związanych z zajęciami pozalekcyjnymi powstała już wraz z początkiem roku szkolnego i jest ona stała. Koszty wyjazdów wakacyjnych każdy z rodziców powinien ponieść we

własnym zakresie z uwagi na podział wakacji. Z tego powodu koszty wypoczynku nie zostały wliczone do miesięcznych kosztów utrzymania małoletniej.

W związku z postanowieniem Sądu dotyczącym kontaktów, każdy z rodziców jest zobowiązany do zapewnienia dziecku w tym okresie w równym stopniu kosztów utrzymania, a zatem każdy z rodziców we własnym zakresie ponosi koszty z tego tytułu, dlatego też nie zostały one uwzględnione w powyższym zestawieniu.

W zakresie wydatków związanych z utrzymaniem mieszkania, Sąd przyjął kwotę 260 zł jako koszty uśrednione w przeliczeniu na członka trzysobowej rodziny. Należy podkreślić, iż przedstawicielka ustawowa małoletniej powódki również ponosiła koszty mieszkania w K. i są one zbliżone do obecnych.

Aktualnie koszty utrzymania małoletniej są znacznie wyższe niż w okresie poprzedniego ustalania obowiązku alimentacyjnego. Na zmianę kosztów utrzymania wskazują wydatki związane z edukacją, dojazdami do szkoły, obiadami szkolnymi i zajęciami pozaszkolnymi na łączną kwotę około 425 zł, a zatem w ocenie Sądu o tyle wzrosły potrzeby małoletniej W. S.. W porównaniu z okresem poprzednim odpadły koszty przedszkola, ale pojawiły się nowe koszty wyprawki szkolnej, koszty świetlicy w okresie uczęszczania do pracy A. K..

Powyższe uzasadniało podwyższenie, oczywiście tylko w pewnym zakresie, wysokości obowiązku alimentacyjnego pozwanego względem córki. Kwota niezbędna do zaspokojenia usprawiedliwionych potrzeb małoletniej powódki winna być w ramach możliwości zarobkowych i majątkowych pokryta przez obojga rodziców. W zakresie przesłanek wpływających na wysokość obowiązku alimentacyjnego należy podkreślić, iż wysokość świadczeń alimentacyjnych od osoby zobowiązanej do alimentacji zależy nie tylko od usprawiedliwionych potrzeb osoby uprawnionej, ale także od możliwości zarobkowych i majątkowych zobowiązanego, które stanowią górną granicę tego obowiązku. Decydująca zatem dla ustalenia wysokości obowiązku alimentacyjnego K. S. (1) w niniejszej sprawie stała się ocena jego możliwości zarobkowych i majątkowych. W tym miejscu należy stwierdzić, że przez ustawowe określenie „możliwości zarobkowe i majątkowe” rozumie się nie tylko zarobki i dochody rzeczywiście uzyskiwane ze swojego majątku, lecz te zarobki i dochody, które osoba zobowiązana do alimentacji może i powinna uzyskiwać przy dołożeniu należytej staranności i przestrzeganiu zasad prawidłowej gospodarki oraz stosownie do swoich sił umysłowych i fizycznych.

Sąd nie dopatrył się w zakresie możliwości majątkowych i zarobkowych pozwanego oraz przedstawicielki ustawowej małoletniej szczególnych zmian. Zarówno ojciec dziecka, jak i matka posiadają możliwości zarobkowe, mimo że na dzień zamknięcia rozprawy wykazywali, że nie pracowali. Nic nie wskazuje jednak na to, aby nie mogli takiej pracy wykonywać. Nie mają żadnych przeciwwskazań do podjęcia pracy. W ramach swoich możliwości poruszania się na rynku pracy mają obiektywną możliwość znalezienia zatrudnienia. W szczególności nie można przyjąć za usprawiedliwione, by pozwany przez kilka lat nie mógł znaleźć zatrudnienia.

Sąd ustalił możliwości zarobkowe pozwanego takie jakie ma według obecnego miejsca zamieszkania, z uwzględnieniem doświadczenia i posiadanego zawodu, co wskazuje jednoznacznie, iż nic nie stoi na przeszkodzie, aby mógł znaleźć jakąkolwiek pracę. Zarobki pracownika (...)według ogólnodostępnych informacji kształtują się w granicach zbliżonych do kwoty około 2500 - 3000 zł brutto miesięcznie i takie możliwości zarobkowe pozwany na pewno posiada i nie jest w stanie uzasadnić, że nie może ponosić kosztów utrzymania dziecka w wyższej kwocie niż dotychczas, przy równoczesnym zapewnieniu dziecku wakacji i zabieraniu córki na kontakty.

Dlatego też niezależnie od stanowiska pozwanego Sąd przyjął, że dotychczas zasądzone alimenty są niewystarczające, a z uwagi na możliwość pozwanego, alimenty w wyższej wysokości powinny być przez niego zapewnione. Po przeanalizowaniu zatem aktualnej sytuacji K. S. (1) Sąd doszedł do przekonania, iż winien onłożyć na rzecz powódki kwotę wyższą niż dotychczas. W ocenie Sądu pozwany posiada takie umiejętności i doświadczenia, które pozwalają mu na wywiązywanie się z obowiązku alimentacyjnego w wyższej kwocie niż wynikająca z wyroku Sądu Okręgowego w Krakowie. O wysokości alimentów nie decydują bowiem faktycznie osiągnięte dochody, czy jak bywa to najczęściej, tylko deklarowane, a możliwości zarobkowe oceniane w sposób hipotetyczny, a więc te zarobki i dochody, które osoba zobowiązana do alimentacji może i powinna uzyskiwać przy dołożeniu należytej staranności i przestrzeganiu zasad prawidłowej gospodarki oraz stosownie do swoich sił umysłowych i fizycznych. Powyższe skutkowało oceną,

iz pozwany może łożyć na rzecz córki kwotę po 650 zł miesięcznie i jednocześnie bez żadnego uszczerbku pokrywać jego własne usprawiedliwione potrzeby i zobowiązania w stosunku do osób trzecich, a także mieć odpowiednie środki na zorganizowanie kontaktów z córką i opłacenie transportu pomiędzy G. a P.. Zdaniem Sądu Rejonowego kwota ta jest też adekwatna do tego, aby zapewnić porównywalną stopę życiową pozwanego i powódki. Nie ulega bowiem wątpliwości, iz dzieci mają prawo do równej stopy życiowej z rodzicami, niezależnie od tego czy mieszkają wspólnie czy oddzielnie.

Na rozstrzygnięcie sprawy wpływ miała także okoliczność, iz pozwany K. S. (1) nie przejawia należytej staranności w zdobywaniu środków koniecznych do zabezpieczenia usprawiedliwionych wzrastających potrzeb małoletniej córki i stąd też konieczność sądowego podwyższenia ciężącego na nim obowiązku alimentacyjnego.

Należy też pamiętać, iz do alimentowania W. S. zobowiązany jest nie tylko pozwany, ale również matka powódki. W rzeczonym okresie w jej sytuacji nie zaszły takie istotne zmiany, które uprawniałyby do obciążenia pozwanego kosztami utrzymania powódki w znacznej części lub w całości. Pomimo, iz matka powódki nie pracuje, to nie jest zwolniona z obowiązku utrzymania dziecka. Bezsparnie poza powódką nie ma nikogo innego na utrzymaniu. Małoletnia uczęszcza do szkoły, ma możliwość pozostawiania na świetlicy, a zatem A. K. posiada możliwości podjęcia pracy w pełnym wymiarze czasu pracy. To skutkowało oceną, iz A. K. będzie w stanie pokryć kwotę brakującą do zaspokojenia pozostałych usprawiedliwionych potrzeb córki. Sama wskazała, iz będzie mogła zarabiać ok. 2000 zł. Należy również zaznaczyć, iz to wyłącznie decyzja A. K., na którą K. S. (1) nie miał wpływu, skutkowałą zmianą miejsca zamieszkania małoletniej W. i znacznymi kosztami koniecznymi do opłacenia dojazdów na kontakty K. S. (1) z córką (cztery wyjazdy z G. do P. i z powrotem).

Sąd przyjął, iz w zaistniałej sytuacji pozwany musi zapewnić z uwagi na potrzeby córki alimenty, koszty dojazdów pomiędzy G. a P. (co najmniej 600 zł miesięcznie) oraz koszty utrzymania córki podczas pobytu u niego w domu.

W rozpoznawanej sprawie rodzice powódki żyją w rozłączeniu. Całość opieki nad małoletnią W. spoczywa na jej matce, co jest wytłumaczalne z uwagi na miejsce zamieszkania. A. K. swój obowiązek alimentacyjny w części wykonuje poprzez osobiste starania o utrzymanie i wychowanie powódki.

Kierując się wszystkimi wyżej podniesionymi motywami Sąd uznał, iz w rozpoznawanej sprawie zostały spełnione przesłanki do podwyższenia wysokości obowiązku alimentacyjnego ciężącego na K. S. (1) wobec W. S.. Pozwany winien łożyć tytułem alimentów kwotę wyższą niż dotychczas, a jednocześnie kwotę niższą niż kwota żądana przez stronę powodową. Jako taką Sąd przyjął kwotę 650 zł miesięcznie. Kwota ta bowiem w ocenie Sądu stanowi górną granicę możliwości zarobkowych i majątkowych pozwanego, jest również adekwatna do wzrostu usprawiedliwionych potrzeb małoletniej W. S., a która uwzględniając także obowiązek alimentacyjny A. K. pozwala na pokrycie kosztów utrzymania powódki. Należy w tym miejscu wskazać, iz kwota żądanych alimentów znacznie przekracza usprawiedliwione potrzeby małoletniej powódki. Sąd po ustaleniu usprawiedliwionych potrzeb rozdzielił obowiązek alimentacyjny na dwójkę rodziców. Tak więc w przedmiotowej sytuacji K. S. (1) winien pokrywać kwotę 650 zł miesięcznie, pozostałą kwotę winna zapewnić A. K..

Sąd zasądził alimenty począwszy od dnia 1 września 2015 r., gdyż to moment rozpoczęcia roku szkolnego, w którym małoletnia rozpoczęła naukę w I klasie szkoły podstawowej był znaczący w zakresie zwiększenia się potrzeb małoletniej.

Z wszystkich wyżej wymienionych względów, na podstawie art. 138 kro, orzeczono jak w sentencji, oddalając powództwo w pozostałym zakresie.

Rygor natychmiastowej wykonalności został nadany wyrokowi na podstawie art. 333 § 1 pkt 1 kpc.

Sąd na podstawie art. 98 § 1 kpc obciążył pozwanego kosztami sądowymi, na które składa się opłata od pozwu, obliczona od kwoty uwzględnionego powództwa, od uiszczenia której strona powodowa była zwolniona.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 100 kpc wobec jedynie częściowego uznania powództwa.